

N:o 80.

Af herr **E. P. Jonsson** i Myre m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till statens öfvertagande af skyldigheten att aflöna fjerdingmän.

Då instruktion för fjerdingmän år 1850 utfärdades ansågs fjerdingmannabefattningen i följd af förut gällande förhållanden utgöra ett menighetsbestyr. Sedan denna tid hafva dock genom den på alla områden inträdande utvecklingen af kommunikationer och näringar inom vårt land fjerdingsmännens göromål till beskaffenhet och omfattning ganska mycket förändrats. Genom tillämpning af så väl nämnda instruktion som andra tillkomna förordningar hafva fjerdingsmännens göromål blifvit i det närmaste likställda med sådana, som tillkomma andra af staten aflönade lägre tjenstemän. Fjerdingmännen lyda under konungens befallningshafvandes, kronofogdes och länsmäns befallningar, men icke under kommunens, i ty att kronofogde eger öfvervaka deras tillsättande och utfärda deras tjenstebref.

Då fjerdingmännen lyda under konungens befallningshafvande, kronofogde och länsman och de, så väl i fråga om tillsättande som för rättningar höra under nämnda myndigheters kontroll, böra de ju med rätta hänföras till statens lägre tjenstemän.

Med afseende å dessa i korthet antydda förhållanden, våga vi vördsamant föreslå,

att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till nästa Riksdag låta utreda och framlägga förslag till sådana ändringar i instruktion för och andra förordningar, som röra fjerdingmän,

deras tillsättande och aflöning, att nämnda tjänstemannaklass må af statsmedel aflönas.

Till vederbörande utskott öfverlemnas att med motionen vidtaga de förändringar, som finnas erforderliga för vinnande af det härmed afsedda ändamålet.

Stockholm den 28 januari 1888.

Er. Petter Jonsson i Myre. *Joh. Carlsson.* *Joh. Andersson,* Baggböle.

N:o 81.

Af herr M. Kilman, om åsättande af tull å fläsk.

Af tullskydd behöfvande landtmannaprodukter intager ovedersägligen fläsk ett mycket framstående rum och, om man så vill, en undantagsställning. För jordtorparen, statkarlen och den talrika klassen af egare till smärre hemmansdelar, hvilkas hela areal inskränker sig till endast några få tunnland jord, är ofta fläsket den enda landtmannavara de hafva till afyttring; ty svinkreatur kunna de föda med affall ifrån köket med tillsats af ett och annat. Detta förhållande orsakar åter, att arbetareklassen på landet måste i hög grad lida deraf, att den kolossala importen af amerikanskt fläsk på senare åren här bragt fläsket i vanpris. Det torde vara kändt, att jordtorparens snart sagdt enda kontanta tillgång — utöfver dagspenningen för öfverloppsdaysverken — beredes honom genom uppfödande och afyttrande af ett eller flere svinkreatur. Likaså med egaren af en mindre hemmansdel och vanligen äfven statkarlen. Under sådana förhållanden kan man utan öfverdrift påstå, att ett verkligt lifsvilkor för arbetareklassen på landet är, att fläsket icke faller i sådant pris, att denna talrika klass beröfvas deras ofta nog enda penningarressurs till anskaffande af kläder, kaffe, socker m. m.